

[Indenrigsministeren.]

muligheden af at begrænse den beføjelse, der er nedlagt i lovforslaget. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg finder det meget vanskeligt at formulere en begrænsning, men jeg vil gerne føje til, at det, der her er tale om at ekspropriere, er af så ringe værdi, at jeg tror, at det ærede medlem, når vi får set lidt nærmere på det, vil frafalde sit ønske.

Det ærede medlem hr. Bækgaard var — i lighed med sit partis ordfører ved sagens tidligere behandling — meget kritisk, men da det ærede medlem jo overvandt sig og anbefalede lovforslaget, lader jeg ham slippe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Karl Max Rasmussen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget.

(Lovforslaget (nr. 18) findes i tillæg A. sp. 341, fremsættelsen i tidenden sp. 56).

Første næstformand (From): Sammen med denne sag foretages den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg.

(Lovforslaget (nr. 19) findes i tillæg A. sp. 333, fremsættelsen i tidenden sp. 56).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Der er tale om genfremstillinger. Jeg skal derfor ikke gentage, hvad jeg fremførte ved første behandling for 1 år siden, og jeg skal heller ikke spille tiden med en klagesang over, at udvalget ikke i sidste samling blev færdig med sit arbejde,

men blot knytte nogle bemærkninger til det nye i lovforslagene.

Her skal jeg først nævne de såkaldte spærrereglers første fase, nemlig den, der angår anmeldelse af nye partier. Den er blevet mildnet i forhold til det i fjor foreslåede, ja, på et enkelt punkt også i forhold til det gældende, nemlig derved, at indsamlede underskrifter til partianmeldelser nu får gyldighed i en folketingsperiode, hvilket jeg finder rimeligt. Kravet om de hyppige indsamlinger havde en ganske lille bismag af chikane. Ud fra en principiel betragtning er det forkert, at det tyske mindretal opnår en forret, men jeg finder det forsvarligt, at man i stedet anlægger en national betragtning, altså at man drager den valglovsmæssige behandling af det danske mindretal syd for grænsen ind i vurderingen, og set fra det synspunkt kan jeg ikke finde noget at indvende imod bestemmelsen.

Så vidt jeg erindrer, gik alle partiers ordførere imod den gældende regel, der gav folketingsmedlemmer særrettigheder ved anmeldelse af nye partier. Det glæder mig, at den højtærede indenrigsminister har draget konsekvensen deraf. Selv om 20.000 underskrifter til anmeldelse af et nyt parti i mine øjne var bedre end den foreslåede hundrede-femoghalvfjerdsindstyvendel af stemmerne ved det sidste folketingsvalg, så har det sidste dog automatikkens fordel, og jeg kan anbefale bestemmelsen. Der opstår imidlertid det ganske lille spørgsmål, om der ikke er et modsætningsforhold mellem § 23, stk. 2, der fastsætter den nævnte brøk, og stk. 4, der siger, at anmeldelsen har gyldighed i mindst ét år. Hvis nu et parti har samlet nøjagtig det antal underskrivere, der krævedes ved sidste valg, og det følgende valg giver en større vælgerdeltagelse — hvilken af bestemmelserne er så gældende?

Tilbage har jeg kun at nævne, at den højtærede indenrigsminister midlertidigt har ladet forslaget om kredsoplægninger i Århus amt og de to københavnske storkredse falde. Jeg er enig i, at set fra et partisynspunkt er det ikke mere påkrævet med ændringer i de sidstnævnte amts- og storkredses opstillingskredse. På den anden side må jeg så stærkt, som det er muligt, understrege, at medens man har været stærkt optaget af at give partierne, hvad partiernes var, så har man i høj grad forsømt at tage hensyn